

ترجمه از:

سیده نگار مدرس صدرانی: کارشناس ارشد بیوشیمی، کارشناس مسئول آزمایشگاه های مرکز بهداشت استان، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
زهرا رخشیدن: کارشناس ارشد ژنتیک، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، شبکه بهداشت و درمان مشگین شهر

آنتی هیستامین ها

طبقه بندی آنتی هیستامین ها

آنتی هیستامین های نسل اول که آرامبخش هستند شامل:

- Alimemazine (formerly trimeprazine)
- Chlorphenamine (formerly chlorpheniramine)
- Clemastine
- Cyproheptadine
- Hydroxyzine
- Promethazine

آنتی هیستامین های نسل دوم که آرامبخش نیستند شامل:

- Acrivastine
- Cetirizine
- Desloratadine (a metabolite of loratadine)
- Fexofenadine
- Levocetirizine (levorotatory isomer of cetirizine)
- Loratadine
- Mizolastine

آنتی هیستامین های نسل اول

- حلالیت بالایی در چربی ها دارند. به آسانی از سد خونی-مغزی عبور می کنند و گیرنده های HI را هم در دستگاه عصبی مرکزی و هم در محیطی بلوکه می کنند.
- آرامبخش است به خصوص Alimemazine و promethazine که بیشترین اثر آرامبخشی را دارایی باشند در حالی که chlorphenamine و cyclizine دارای کمترین اثر آرامبخشی است.
- آنتاگونیست گیرنده های استیل کولین موسکارینی نیز است، که باعث ایجاد علائمی مانند خشکی دهان، توقف جریان ادراری و اختلال شعور در افراد پیر می گردند.

واژه ی آنتی هیستامین در توصیف داروهایی به کار

می رود که آنتاگونیست گیرنده های هیستامین H_1 هستند.

بررسی های تخصصی

کاربردهای اولیه این داروها در درمان اختلالاتی مانند آزاد سازی غیرطبیعی یا زیاده از حد هیستامین توسط سلول های التهابی مورد استفاده قرار می گیرند. این شرایط عبارتند از:

- رینیت به خصوص رینیت آلرژیک فصلی (تب hay)
- کهیر
- ازدیاد حساسیت شدید (آنافیلاکسی)
- آنژیوادم

• آسم: آنتی هیستامین ها ممکن است در درمان آسم مفید باشند بویژه جایی که بیمار مبتلا به رینیت باشد در حال حاضر در مورد ARIA (= Allergic Rhinitis and its Impact on Asthma) استفاده از آنتی هیستامین ها مورد تاکید بیشتری قرار می گیرد.

• سایر اختلالات مثل رینیت های با واکنش زیاد و خارش شدید به هر دلیل معمولاً با آنتی هیستامین ها مورد درمان قرار می گیرند.

کاربردهای دیگر

- به گونه ی موضعی در درمان کاندیدازیت آلرژیک، رینیت آلرژیک و در روی پوست برای درمان انواع خارش های جلدی
- جلوگیری از تهوع و استفراغ مانند cinnarizine, cyclizine
- بعنوان سرکوب کننده های سرفه
- به عنوان درمان در موارد بحرانی برای اثرات آرامبخش آنها
- گاهی به عنوان آرامبخش برای کودکان بکار می روند که البته زیاد توصیه نمی شود.

- اثرات آرامبخشی داروهای ضد افسردگی سه حلقه ای در ترکیب با آنتی هیستامین ها تشدید می شود.
- از استفاده همزمان داروهای ضد قارچی مانند ketoconazole, itraconazole و آنتی بیوتیک های ماکرولیدی مانند erythromycin, clarithromycin با آنتی هیستامین ها خودداری شود، زیرا این داروها باعث افزایش غلظت پلاسمایی آنتی هیستامین ها می شود.

انتخاب آنتی هیستامین ها با توجه به اثرات آنها

رینیت آلرژیک

Cetirizine و levocetirizine طبق تحقیقات انجام شده سودمندی خود را در اطفال نشان داده اند. استفاده طولانی مدت از Cetirizine در کودکان مبتلا به درماتیت آتوپیک هیچ اثری در رفتار آنها یا بی نظمی در تشنج های ناشی از صرع نشان نمی دهد.

کپیر مزمن ایدیوپاتیک

تعدادی از آنتی هیستامین های نسل دوم در درمان کپیر مزمن ایدیوپاتیک موثر بوده اند. امروزه توصیه بر استفاده ی Fexofenadine در درمان کپیر مزمن ایدیوپاتیک می شود و به خوبی برای این بیماران تحمل پذیر است.

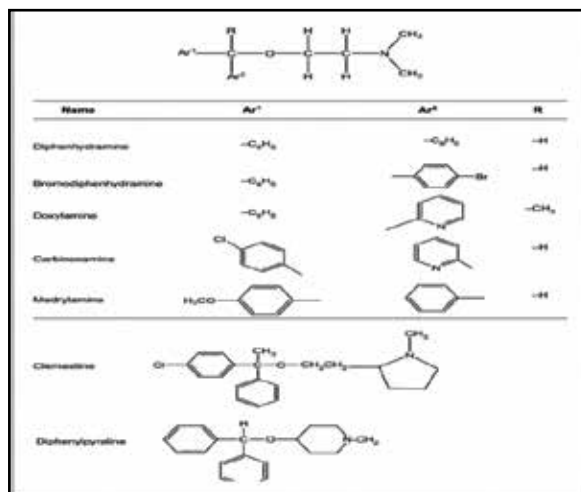
منبع:

This is a translation into Farsi of an article originally published in English: Dr Gurvinder Rull, Antihistamines. Available from patient.info/doctor/antihistamines-pro , Last edited 13 Jun 2014.

This is an open access article distributed under the creative commons attribution licens, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

This article has been translated by :

1. Seyedeh Neghar Modarres Sadrani: Msc in Biochemistry, Ardebil Province Health Center, Ardebil University of Medical Sciences.
2. Zahra Rakhshidan: Msc in Genetics, Meshkin Shahr City Health and Treatment Center, Ardebil University of Medical Sciences.

شکل ۱- طبقه بندی آنتی هیستامین ها

آنتی هیستامین های نسل دوم

- این آنتی هیستامین ها جدید است.
- مولکول های بزرگتر و کوچکتر چربی دوست اند. بنابراین به نظر می رسد کمتر تمایل به عبور از سد مغزی-خونی دارند.
- بهرروی همه آنتی هیستامین ها می توانند به درجات متعدد از سد خونی-مغزی عبور کنند و باعث ایجاد صرع در افراد حساس شوند.
- با وجود اینکه تعدادی از داروها نسبت به داروهای دیگر اثر آرامبخشی قوی تری دارند، شدت آرامبخش بودن آنها از بیماری به بیمار دیگر متفاوت است. بدینروی همه ی بیماران باید از خطرات بالقوه آنها آگاهی یابند.
- الکل هر گونه اثر آرامبخشی را افزایش می دهد و باید از آن پرهیز شود. در تمام اوقات خواب آلودگی به صورت کم اتفاق می افتد.
- تحریک ناسازگار نیز ممکن است روی دهد، و این موضوع یک مشکل ویژه در میان بعضی از کودکان می باشد. استفاده از یک دوز تست قبل از استعمال این داروها از این واکنش منحصر بفرد جلوگیری می کند.
- آنتی هیستامین های نسل دوم مثل mizolastine و terfenadine باعث ایجاد ضربان نامنظم بطنی می شوند و بخصوص موقعی که در دوز بالا مورد استفاده قرار بگیرند موجب تخریب cytochrome P450 کبدی می گردند، به همین دلیل این دو دارو کنار گذاشته شده اند. کاهش پتاسیوم و منیزیم خون باعث افزایش خطر این مشکل می شوند.